

Tisztelt Soproniak!

Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzata 2011-ben sikeres pályázatot nyújtott be, mellyel több mint hetvenmillió forintos forrást nyert el a Tóalmi és a Csalánkerti vízbázis biztonságba helyezése érdekében.

A Sopron, Ágfalva, Fertőrákos, Harka, Kópháza települések alkotta Tóalom-Csalánkert Vízbázis Biztonságba Helyezése Önkormányzati Társulás a KEOP -2.2.3.a „Üzemelő vízbázisok diagnosztikai vizsgálata” című komponensén nyert „Tóalom-Csalánkert Vízbázisdiagnosztikai vizsgálata” projektjével. Dr. Fodor Tamás, Sopron Megyei Jogú Város polgármestere, 2012. március 26-án írta alá a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, mint Támogató képviseletében eljáró Energia Központtal, mint Közreműködő Szervezettel a Támogatási szerződést a projekt megvalósításra. A projekt 100 %-os támogatással, 71.103.500 Ft-os költségvetésből valósult meg.

Az ivóvízbázis védelem általános bemutatása

• Mi a vízbázis?

Vízbázisnak nevezik a vízkivételi művet, kutat, a hozzá tartozó természetes határokkal rendelkező víztároló kőzetekkel, vízgyűjtő területtel együtt.

• Honnan kapjuk ivóvizünket?

Ahogy a csapadék eléri a földfelszínt, egy része elpárolog, vagy felveszik a növények, a többi beszivárog a talajba. Miközben a víz lefelé szivárog, különböző talaj- és kőzetrétegeken halad át majd az ún. víztároló rétegekben felhalmozódik.

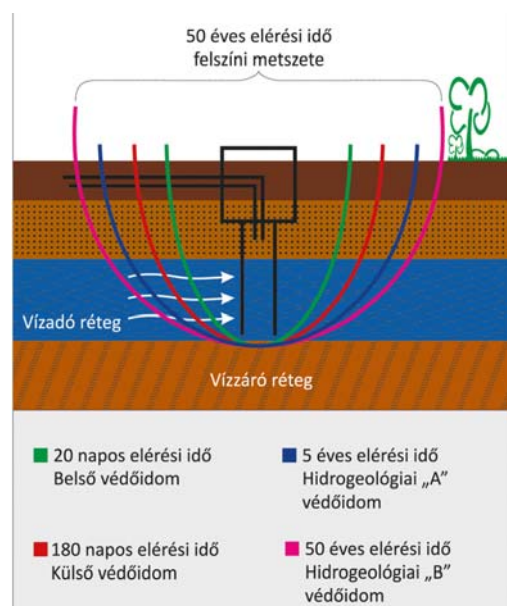
A kőzet természetes szűrőképességének köszönhetően megtisztult vizet, vagy éppen a talaj- és kőzetrétegekből beoldódott anyagokat tartalmazó vizet, a vízművek kutakkal, forrásfoglalásokkal termelik ki, ha szükséges tovább tisztítják, majd a vízvezetékbe és a lakásokba juttatják

• Mi veszélyezteti az ivóvíz minőségét?

E vízkincset veszélyeztetik a talajon keresztül, a csapadékvízzel együtt beszivárgó szennyezések illetve a talajszennyezések

• Mi az ivóvízbázis védelem célja és eszköze?

Az ivóvízbázis védelem fontos megelőző tevékenység, melynek célja a kitermelésre kerülő felszín alatti vízkészlet szennyező anyag mentességének megőrzése, fő eszköze pedig a védőidomok, védőterületek kijelölése, amelyeken a terület érzékenységének megfelelő területhasználati szabályok biztosítják a vízbázis szennyezésmentességét.

• **Mit jelent a védőidom és a védőterület?**

A **védőidomok** kijelölése nem az ivóvíztermelő kutaktól való távolság alapján történik, hanem azok nagysága attól függ, hogy az adott területen a vízrészecske (és benne az esetleges szennyeződés) mennyi idő alatt (20 vagy 180 nap, illetve 5 vagy 50 év alatt) jut el az ivóvíztermelő kutakig (elérési idő). Amennyiben ezek az idomok metszik a földfelszínt, úgy a metszetük a felszínen **védőterületeket** rajzol ki. A különböző védőterületekhez különböző területhasználati korlátozások tartoznak, amelyek az ivóvíztermelő kúttól távolodva egyre enyhülő jellegűek. Ha a védőidomok nem metszik el a földfelszínt, akkor azoknak csupán felszíni vetületéről beszélünk. Ilyen esetben csak az ivóvíztermelő kutat kell védeni, minimum 10 m-es belső védőterület kijelölésével.

A Tómalom-Csalánkerti vízbázis biztonságba helyezésének első lépése tehát a megnyert pályázati pénzből történő diagnosztikai vizsgálatok végrehajtása.

A diagnosztikai munkák során a következő tevékenységek végrehajtására került sor :

- A vízügyi szakemberek helyszíni területbejárással felmérték a területen található esetlegesen előforduló szennyezőforrásokat, valamint a potenciális veszélyt folytató területhasználókat.
- Emellett az állapotfelmérés pontosítására vízkémiai minták vételére került sor, melyből el lehetett végezni a szükséges földtani, hidraulikai, vízföldtani, geokémiai, és geofizikai vizsgálatokat.
- A helyszíni kutatással párhuzamosan a szakemberek összegyűjtötték a vizsgálati területen eddig mért archív adatokat és a vonatkozó szakirodalmakat.
- Kialakításra került továbbá egy vízszint és vízhozam mérésére alkalmas monitoring rendszer, mely mostantól lehetővé teszi, hogy a vízügyi szakemberek a helyszínre telepített mérőműszerek segítségével folyamatosan felügyeljék a vízbázis állapotát.
- A monitoring rendszer működéséhez 3 szennyezőforrás feltáró kútpárt létesítettek, kútcsoportonként 10 illetve 25 méteres mélységgel és emellett 2 db 150 m mély észlelőkút létesítésére is szükség volt. Ezen új kutak funkciója tehát a vízbázis utánpótlási területének vízszint, vízmélység és vízminőség figyelése.
- Mindezek ismeretében megtörtént a terület hidrogeológiai kiértékelése, amely eredményeként meghatározásra kerültek a szükséges védőterületek. A védőterületek alapján elkészült a védőterületi határozathoz szükséges dokumentációt, majd az állapotértékelés alapján összeállít a biztonságba helyezési tervet, amely részletesen tartalmazza a biztonságba helyezés tennivalóit, annak végrehajtóit, javasolt időütemezését.
- A tervet az Észak-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság jóváhagyta.